

Paco, ens hem de vendre el Ferrari

1 EL PRIMER INTENT

No és la primera ocasió en què el PP valencià, que té el poder de la Generalitat des del 1995, proposa de privatitzar RTVV. Eduardo Zaplana, president fins el 2002, va suggerir d'externalitzar els serveis informatius, diversos continguts àudio-visuals i la gestió de la publicitat. La proposta oficial de privatització va signar-la el consell d'administració –l'òrgan rector de la televisió i la ràdio públiques, amb majoria absoluta de representants designats pel PP– el març del 2003, poc abans de les eleccions guanyades per Francisco Camps i amb José Luis Olivas com a president valencià transitori.

La resposta de la plantilla –que en bona part encara provenia de l'etapa anterior, la de majoria absoluta socialista– va ser sonora, sobretot per la sintonia que aleshores hi havia entre UGT i CCOO i per l'existència d'un comitè de redacció actiu, cosa que ara no hi ha. El lema “Canal 9 públic, en valencià i de qualitat” va fer forat en aquell temps.

Un recurs judicial d'Esquerra Unida del País Valencià –se'n van presentar sis, en total– va demostrar que el marc legal impedia de fer una passa d'aquesta mena, i l'any 2007 el Tribunal Suprem va negar la possibilitat que un dia Zaplana havia posat sobre la taula. En aquell moment, el deute de l'ens públic voltava els 400 milions, una xifra que gairebé s'ha triplicat als darrers vuit anys.

L'accés de Francisco Camps va significar un fre als anhels privatitzadors del PP. El nou president, que va ser investit el juny del 2003, va voler esperar el resultat dels recursos presentats per partits i sindicats diversos davant la justícia.

El president del consell d'administració de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), Emilio Fernández, un càrrec de la confiança estricta del president de la Generalitat, ha anunciat que la situació econòmica de l'ens públic exigeix de privatitzar-la amb urgència. Expliquem la fallida de l'aparell de propaganda per excel·lència del PP valencià en tants episodis com el seu nombre corporatiu: nou.

2 EL RELLEU

Quan feia un any que ocupava el Palau, Camps truca a Pedro García –antic cap de premsa de Zaplana– i li ofereix de dirigir RTVV. Un cop d'efecte amb què Camps es desfà de José Vicente Villaescusa, que feia possible que Zaplana –aleshores ministre– isquera més a la pantalla que no el nou president. Camps, segons que va confessar el periodista Julián Lago, va arribar a plorar pel poc cas que li feia Canal 9, i va ser a un pas de dimitir pel boicot a què el sotmetia el sector zaplanista del partit.

El nomenament de García aguditza la manipulació informativa de Canal 9 i de Ràdio 9, ara reorientada en submissió a Camps i no a Zaplana. García, durant els cinc anys que va estar al capdavant de RTVV, va multiplicar el deute i va permetre el control absolut de les informacions des de presidència de la Generalitat. A més, va intimar amb els caps visibles de la trama *Gürtel*, principalment amb Álvaro Pérez, *el Bigotes*, que, com va revelar el diari *Levante*, li muntà una festa sorpresa a Marràqueix.

3 'GÜRTELITZADA'

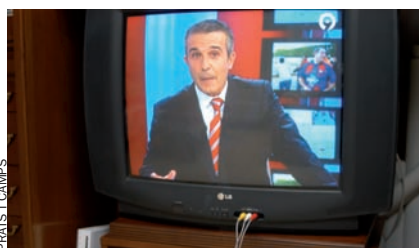
La visita del papa a València, el juliol del 2006, va servir perquè RTVV delegara en l'empresa constructora Teconsa, una de les que integraven el conglomerat *Gürtel*, tot allò que tenia a veure amb el so i la imatge de l'esdeveniment, inclosa la retransmissió televisiva a través de Canal 9. Segons el Tribunal Superior de Justícia madrileny, Teconsa va ser escollida sense concurs previ, de manera “aleatòria i subjectiva”, amb tot de fraccionaments fets pel procediment d'urgència que esquivaven la llei de contractació i sense que s'acreditara prèviament la “capacitat” ni la “solvència tècnica” de les empreses adjudicatàries, que van ser diverses, ja que Teconsa va subcontractar serveis a mercantils de la trama. En total, 231 factures emeses per 97 proveïdors amb un negoci conjunt que va ascendir a 14,7 milions d'euros, per bé que en aquest cas també ha prevalgut el secretisme. Pedro García abandonà Canal 9 l'agost del 2009, en plena maregassa *Gürtel*, sense raonar mai aquestes despeses amb motiu de la visita papal.

EL TEMPS

4 SENSE SATÈL-LIT

El no-pagament del satèl·lit Hispasat –que feia arribar el senyal de Canal 9 a qualsevol indret del planeta– va comportar, el juny passat, la interrupció de les emissions internacionals. Els rectors de RTVV en són plenament conscients, i ho argumenten per l'estalvi econòmic que implica la mesura. A més, expliquen que es tracta de potenciar les emissions a través de la web corporativa, com també tots els continguts multimèdia de l'ens. Després de molts anys d'emissió ininterrompuda, però, els valencians pel món no poden rebre el senyal al seu televisor de casa. Tampoc no ho poden fer els qui fins aleshores el sintonitzaven a través de les plataformes Digital Plus i Euskaltel, entre més.

PRETIS I CAMPS

5 AUDIÈNCIA MÍNIMA

La desfeta arriba als índexs d'audiència, on Canal 9 s'ensorra cada mes que passa. Ja per sota del 8%, queda lluny tant de les principals televisions espanyoles –la 1 i Telecinco es mouen entre el 15% i el 16%, i Antena 3 entre l'11% i el 12%–, com de la resta d'autònòmiques: TV3 supera el 15%, Canal Sur ha baixat força però encara manté un 12%, un índex que també és freqüent a TVG. L'únic programa veritablement d'èxit és la sèrie costumista *L'alqueria blanca*, que s'emet cada diumenge i que fa repuntar una mica l'audiència d'aquell dia en concret. Grans inversions econòmiques com ara els drets d'emissió de la UEFA Champions League, però, no fan sinó augmentar la despesa, no pas els ingressos.

EL TEMPS

6 BÒLIDS A 10 PER HORA

Enmig de la pitjor crisi financera de la seua història, Francisco Camps no deixa passar l'oportunitat de ser relacionat encara més amb la fórmula 1, i RTVV adquireix els drets d'emissió del mundial de la temporada que acaba de concloure. El preu és una incògnita, però diverses fonts el situen entre 16 milions i 18 milions, amb el compromís de renovar-lo si l'audiència és bona... Un luxe de ric a casa del pobre. En canvi, tres de cada quatre aficionats valencians al gran circ automobilístic s'estimen més de seguir-lo per la Sexta. Televisió de Catalunya, l'altra cadena que en té els drets, desconnecta la seua programació al País Valencià durant els entrenaments i les curses de cada gran premi. Però ni així.

EL TEMPS

7 GOL A PRÒPIA PORTA

Feia vint anys que Canal 9 emetia cada dissabte un partit de la lliga de futbol, un costum que enguany s'ha trencat pel caos que regna a RTVV. Mediapro, propietària d'uns drets que alhora cedeix a les cadenes autonòmiques, nega aquestes retransmissions a Canal 9 fins que no esborre el deute de deu milions que hi ha contret. Els valencians no poden veure, entre més, el Barça-Vila-real. Curiosament, el País Valencià és el que més clubs té a la primera divisió espanyola –quatre– i Canal 9 patrocina tots aquests equips, dels quals el 2003 va comprar uns drets d'emissió que després revengué a Audiovisual Sport a meitat de preu. La Sindicatura de Comptes ho denuncia.

EFE

8 EN VENDA...

Emilio Fernández, president del consell d'administració de RTVV, declara a la cadena SER que “totes les cadenes públiques haurien de ser privatitzades, tret dels espais informatius”. “La cosa és greu, insostenible, i qui vulga negar-ho és un hipòcrita”, diu. La petició coincideix amb la presentació d'una proposició no de llei del PP al Congrés espanyol, en què aquesta formació demana de modificar la llei de comunicació àudio-visual per tal que les autonomies puguin decidir “quins canals seran explotats directament per l'entitat pública [...] i quins seran explotats per empreses privades”. El dèficit de RTVV, de 1.126 milions d'euros, ha menat a aquesta situació límit.

EFE

9 ...I DE LLOGUER

L'actual director general de RTVV, José López Jaraba (Madrid, 1968, ex-director de la delegació valenciana del diari *Abc*), informa el proppassat dijous, a la comissió de les Corts que fiscalitza l'ens públic, que l'exercici anterior es va tancar amb un dèficit afegit de 47,8 milions d'euros, i en demana 46,3 de “finançament addicional”. Segons Jaraba, la davallada dels ingressos publicitaris –20,5 milions menys de la quantitat pressupostada– i de les subvencions aportades per la Generalitat Valenciana –26 milions inferiors a les previsions– ha posat contra les cordes la televisió i la ràdio públiques. Els diners extra són vitals per al pagament de les nòmines dels treballadors.